

Často kladené otázky k článku 65

Jak probíhá přeshraniční spolupráce podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů?

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů vyžaduje, aby dozorové úřady v zemích EHP úzce spolupracovaly za účelem zajištění jednotného uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů a ochrany práv jednotlivců na ochranu údajů v celém EHP. Jedním z jejich úkolů je koordinace rozhodování v případech přeshraničního zpracování údajů.

V rámci takzvaného mechanismu jediného kontaktního místa (článek 60 obecného nařízení o ochraně osobních údajů), který se vztahuje na situace přeshraničního zpracování, jedná vedoucí dozorový úřad jako hlavní kontaktní místo pro správce nebo zpracovatele ve vztahu k danému zpracování, zatímco dotčené dozorové úřady působí jako hlavní kontaktní místo pro subjekty údajů na území svého členského státu. Vedoucím dozorovým úřadem je úřad odpovědný za vedení procesu spolupráce. Bude sdílet příslušné informace s dotčenými dozorovými úřady, provádět vyšetřování a připraví návrh rozhodnutí týkajícího se dané věci a je povinen spolupracovat s ostatními dotčenými dozorovými úřady s cílem dosáhnout shody ohledně tohoto návrhu rozhodnutí.

Po vydání návrhu rozhodnutí vedoucí dozorový úřad konzultuje s dotčenými dozorovými úřady, přičemž tyto mohou ve lhůtě čtyř týdnů vznést relevantní a odůvodněné námitky proti návrhu rozhodnutí (čl. 60 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů).

Pokud žádný z dotčených dozorových úřadů námitku nevznese, může vedoucí dozorový úřad rozhodnutí přijmout.

V případě, že byt' jen jeden dotčený dozorový úřad s návrhem rozhodnutí nesouhlasí, může vznést své relevantní a odůvodněné námitky, jak je uvedeno výše. Pokud má vedoucí dozorový úřad v úmyslu vznesenou relevantní a odůvodněnou námitku zohlednit, předloží dotčeným dozorovým úřadům revidovaný návrh rozhodnutí. Dotčené dozorové úřady potom mají dva týdny (čl. 60 odst. 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů), aby vznesly relevantní a odůvodněné námitky k revidovanému návrhu rozhodnutí.

Pokud vedoucí dozorový úřad nemá v úmyslu námitku (námitky) zohlednit, a ohledně návrhu rozhodnutí nebo revidovaného návrhu rozhodnutí vznikne spor a nebude dosaženo shody, aktivuje se mechanismus jednotnosti. To znamená, že vedoucí dozorový úřad je povinen postoupit věc Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „sbor“).

Sbor bude poté vystupovat jako orgán pro řešení sporů a ve lhůtě jednoho měsíce od postoupení věci vydá na základě dvoutřetinové většiny rozhodnutí, které bude závazné pro vedoucí dozorový úřad i dotčené dozorové úřady (článek 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů). Tato lhůta může být z důvodu složitosti dané záležitosti prodloužena o další měsíc. Pokud sbor nedospěje ve výše uvedené lhůtě k rozhodnutí na základě dvoutřetinové většiny, mělo by být rozhodnutí přijato prostou většinou. Pokud členové sboru hlasují nerozhodně, rozhodnutí se přijme na základě hlasu jeho předsedy.

Vedoucí dozorový úřad a v některých situacích dotčený dozorový úřad, u kterého byla stížnost podána a u kterého bude rozhodnutí adresováno stěžovateli, musí přijmout konečné rozhodnutí

na základě rozhodnutí sboru, které bude adresováno správci nebo zpracovateli a případně stěžovateli.

Kdo může spustit mechanismus řešení sporů?

Pokud v rámci postupu jediného kontaktního místa dojde ke sporu mezi dozorovými úřady, musí být spuštěn mechanismus řešení sporů. Vedoucí dozorový úřad je povinen zahájit tento proces, pokud nemá v úmyslu zohlednit relevantní a odůvodněné námitky dotčeného dozorového úřadu nebo se domnívá, že námitka není odůvodněná ani relevantní.

Kromě mechanismu jediného kontaktního místa, pokud si dozorový úřad nevyžádá stanovisko k návrhu rozhodnutí podle čl. 64 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo se neřídí stanoviskem sboru, může postup podle článku 65 spustit kterýkoli dozorový úřad a rovněž Evropská komise.

Sboru byl předložen případ podle čl. 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů – co se bude dít dál?

Po postoupení případu bude mít sbor jeden měsíc na přijetí rozhodnutí. Tuto lhůtu lze v závislosti na složitosti případu prodloužit o další měsíc. V tomto časovém rámci musí být dvoutřetinovou většinou přijato závazné rozhodnutí.

Pokud sbor nepřijme v této lhůtě rozhodnutí, přijme rozhodnutí do dvou týdnů od uplynutí druhého měsíce. V takovém případě se rozhodnutí přijímá prostou většinou.

Pokud členové sboru hlasují nerozhodně, rozhodnutí se přijme na základě hlasu jeho předsedy.

Během této doby probíhá postup u jediného kontaktního místa a dotčené dozorové úřady nesmí ve věci postoupené sboru přijmout rozhodnutí.

Komu jsou tato rozhodnutí adresována?

Všechna rozhodnutí přijatá v rámci mechanismu řešení sporů musí být adresována vnitrostátním dozorovým úřadům. Rozhodnutí sboru je pro ně závazné.

Co se stane poté?

Jakmile sbor přijme rozhodnutí, předseda sboru toto rozhodnutí bez zbytečného odkladu oznámí příslušným vnitrostátním dozorovým úřadům.

Pokud jde o postupy u jediného kontaktního místa, musí vedoucí dozorový úřad nebo dotčený dozorový úřad, u kterého byla stížnost podána, přijmout konečné rozhodnutí na základě rozhodnutí sboru, které je poté adresováno správci nebo zpracovateli a případně stěžovateli. K tomu musí dojít bez zbytečného odkladu a nejpozději jeden měsíc poté, co sbor oznámil své rozhodnutí. Vedoucí dozorový úřad a dotčené dozorové úřady oznámí sboru datum, kdy bylo

konečné rozhodnutí oznámeno správci a stěžovateli. Po tomto oznámení sbor zveřejní své rozhodnutí na svých webových stránkách.

Konečná rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu a dotčených dozorových úřadů se přijímají podle čl. 60 odst. 7, 8 a 9 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Konečné rozhodnutí musí odkazovat na rozhodnutí sboru a musí uvádět, že bude zveřejněno na webových stránkách sboru. K rozhodnutím vedoucího dozorového úřadu a dotčených dozorových úřadů bude přiloženo rozhodnutí sboru.

Kdy bude zveřejněno rozhodnutí sboru?

Jakmile vedoucí dozorový úřad a v některých případech dotčený dozorový úřad, u něhož byla stížnost podána, sdělí sboru datum, kdy bylo konečné rozhodnutí oznámeno správci nebo zpracovateli a případně stěžovateli, sbor zveřejní své vlastní rozhodnutí na svých webových stránkách.

Může dozorový úřad napadnout rozhodnutí sboru podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů?

Jako adresáti rozhodnutí sboru mohou dotčené dozorové úřady, které jej chtějí napadnout, podat žalobu k Evropskému soudnímu dvoru (SDEU) do dvou měsíců od okamžiku, kdy byly o rozhodnutí zpraveny.

Může správce, zpracovatel nebo stěžovatel napadnout rozhodnutí sboru podle článku 65?

Rozhodnutí přijatá sborem na základě článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů jsou pro vnitrostátní dozorové úřady „závazná“, protože ty musí své konečné rozhodnutí přijmout na základě rozhodnutí sboru. Adresáty závazných rozhodnutí sboru jsou především vnitrostátní dozorové úřady, pro které jsou tato rozhodnutí závazná.

Pokud se rozhodnutí sboru přímo a osobně dotýkají správce, zpracovatele nebo stěžovatele, mohou tito proti těmto rozhodnutím podat žalobu na neplatnost ve lhůtě dvou měsíců od jejich zveřejnění na webových stránkách sboru v souladu s článkem 263 SFEU.

Aniž je dotčeno toto právo podle článku 263 SFEU, má každá fyzická nebo právnická osoba rovněž právo na účinnou soudní ochranu u příslušného vnitrostátního soudu proti těmto konečným rozhodnutím přijatým dozorovým úřadem, která mají právní účinky vůči této osobě. Toto právo musí být uplatněno v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.

Pokud subjekt údajů nebo správce/zpracovatel napadne rozhodnutí dozorového úřadu, které provádí rozhodnutí sboru podle článku 65 nařízení, u vnitrostátního soudu a platnost provedeného rozhodnutí sboru podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je sporná, nemá vnitrostátní soud pravomoc prohlásit rozhodnutí sboru podle článku 65 obecného nařízení o ochraně osobních údajů za neplatné, nýbrž musí tuto otázku platnosti v souladu s článkem 267 SFEU postoupit Soudnímu dvoru Evropské unie.

Vnitrostátní soud ale může rozhodnout, že otázka platnosti rozhodnutí sboru nebude postoupena, pokud fyzická nebo právnická osoba mohla za zákonných podmínek podat žalobu na neplatnost uvedeného rozhodnutí u Soudního dvora Evropské unie, ale ve lhůtě stanovené v článku 263 SFEU tak neučinila.

Existují další situace, které mohou spustit mechanismus řešení sporů?

Mechanismus řešení sporů se nespustí jen v případě, že vedoucí dozorový úřad „nezohlední relevantní a odůvodněnou námitku dotčeného dozorového úřadu nebo zamítne námitku jako irelevantní nebo nedůvodnou“ (článek 60 obecného nařízení o ochraně osobních údajů). Lze jej aktivovat i v různých specifických případech předpokládaných ustanovením čl. 65 odst. 1, například v případě protichůdných názorů na to, který z dozorových úřadů by měl vystupovat jako vedoucí dozorový úřad.

Navíc za určitých okolností uvedených v čl. 64 odst.1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je každý dotčený dozorový úřad povinen vyžádat si od sboru stanovisko před přijetím návrhu svého vnitrostátního rozhodnutí (například před schválením nové sady standardních smluv). Podle ustanovení čl. 64 odst.2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je kterýkoli dozorový úřad rovněž oprávněn požádat sbor v zájmu zajištění jednotnosti o stanovisko k jakékoli záležitosti obecného uplatnění nebo k záležitosti, která bude mít účinky ve více než jednom členském státě. Pokud si dozorový úřad nevyžádá stanovisko sboru v případech stanovených v čl. 64 odst.1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo nezohlední stanovisko sboru vydané podle článku 64 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, může kterýkoli dozorový úřad a Evropská komise zahájit v této věci postup řešení sporů podle článku 65.

Jak Soudní dvůr Evropské unie objasnil ve svém rozsudku ve věci C-311/18 (Schrems II) (bod 147):

„K okolnosti, na kterou poukazuje komisařka a podle které by se na předávání osobních údajů do takové třetí země mohla případně vztahovat rozdílná rozhodnutí dozorových úřadů v jednotlivých členských státech, je nutno dodat, že – jak vyplývá z čl. 55 odst. 1 a čl. 57 odst. 1 písm. a) GDPR – úkol vymáhat uplatňování tohoto nařízení je v zásadě svěřen každému dozorovému úřadu na území jeho členského státu. K zabránění rozdílných rozhodnutí stanoví čl. 64 odst. 2 uvedeného nařízení možnost dozorového úřadu, který dospěje k názoru, že předávání údajů do třetí země by mělo být obecně zakázáno, požádat o stanovisko evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB), který na základě čl. 65 odst. 1 písm. c) téhož nařízení může přijmout závazné rozhodnutí mimo jiné tehdy, pokud se určitý dozorový úřad neřídí vydaným stanoviskem.“